

Narodna mesečno
18 Lir, za inozem-
stvo 31.50 Lir - ne-
deljska izdaja ce-
loletno 34 Lir, za
inozemstvo 65 Lir.
Cek. rač. Ljubljana
10.650 za naročnino
in 10.349 za inserate.

Podružnice:
Novo mesto.

Glavna uredništva za oglaševanje italijanskega in tujega
Izvor: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

Izhaaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana.
Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Ljubljana.
Telefon 4001-4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana
ed estera: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

SCLOVENE

Abbonamenti: Mese
18 Lire. Estero, me-
se 31.50 Lire. Edi-
zione domenica, an-
no 34 Lire. Estero
65 Lire. C. C. P.
Lubiana 10.650 per
gli abbonamenti,
10.349 per le in-
serzioni.

Filliale:
Novo mesto.

Bollettino No 1144

La battaglia prosegue con immutata violenza

Il nemico ha perduto 25 apparecchi
Due incrociatori danneggiati, un pi-
roscafo affondato, numerosi mezzi
navali danneggiati

La battaglia prosegue con immutata violenza
nella regione meridionale della Sicilia dove il ne-
mico cerca di ampliare le teste di sbarco che ha
potuto costituire a Licata, Gela, Pachino,
Siracusa e Augusta.

Nelle acque dell'isola aerosiluranti italiani e
bombarrieri dell'Asse attaccavano ripetutamente
unità mercantili e da guerra, affondando un pi-
roscafo di medio tonnellaggio e incendiando o dan-
neggiando due incrociatori, numerosi trasporti e
parecchi mezzi navali minori.

Nel cielo della Sicilia 14 apparecchi sono
stati abbattuti dalla caccia italo-germanica, nove
dalle artiglierie contraeree.

Nostri cacciatori distruggevano sulla Sar-
degna due altri velivoli.

Formazioni nemiche hanno bombardato con-
tri della Sicilia e della Calabria, fra cui Cata-
nia, Messina e Reggio.

Questa notte una incursione è stata compiuta
su Torino, dove la popolazione ha subito per-
dite e il centro urbano danni considerevoli.

Non hanno fatto ritorno alle basi sei nostri
aerei.

Le incursioni citate dal Bollettino odierno
hanno causato le seguenti vittime finora accer-
tate:

A Catania 25 morti e 63 feriti; a Leonforte 8
morti e 2 feriti; a Reggio Calabria 3 morti e 2 fe-
riti; in provincia di Catanzaro 32 morti e 42 feriti;
a Torino 101 morti e 203 feriti.

Nov uspeh severno od Bjelgoroda

Nad 400 oklepnih voz uničenih, sestreljena pa 103 letala — Napadi na
industrijske naprave v Angliji

Hitlerjev glavni stan, 13. julija. Vrhovno
poveljstvo nemške vojske je objavilo danes
naslednje poročilo:

Severno od Bjelgoroda je pridobil
nemški napad s podporo letalstva po razbitju
dveh sovražnih oklepnih skupin nadalje na
terenu. Protinapadi močnih pehotnih in oklep-
nih oddelkov, ki so jih Sovjeti privedli z dru-
gih odsekov fronte in iz globine zaledja, ka-

kor tudi močni razbremenilni napadi na po-
dročju zapadno in severno od Orla, so se zru-
šili ob najtežjih sovražnikovih izgubah. Vče-
raj so oddelki kopne vojske, orožja SS in le-
talstva ponovno uničili nad 400 oklepnih voz.
103 sovražna letala so bila sestreljena v letal-
skih bojih in po zaslugi protiletalskega top-
ništva.

Na Siciliji nadaljujejo osne sile ogorčene
borbe proti sovražniku, ki se je izkrcal na
otoku. Nemški in italijanski letalski oddelki
posegajo v borbe na zemlji in so bombardirali
izkrcavalno mornarico pred obalo otoka, ki so
ji prizadeli zelo hude izgube. Nad Sicilijo in
Sardinijo je bilo sestreljenih 25 sovražnih
letal.

Na zapadu je oddelek težkih nemških bojnih
letal pretekle noč s dobrim uspehom napadel
pristanišče in ladjedelniške naprave v mestu Grems-
by. Nadaljnji letalski napadi so bili usmerjeni na
posamezne obale, na področju Londona in na jugo-
vzhodni del Anglije. Eno nemško letalo se ni
vrnilo s teh akcij.

Letala za daljne polete so bila ponovno po-
slana v napad proti sovražnim ladjam, ki sta
bili dne 11. julija na Atlantiku zažgani. Eden iz-
med teh velikih transportnih parnikov se je že
potopil, drugi pa je bil potopljen s bombnim za-
detkom. S tem je sovražnik spet izgubil dve
ladii s skupno 30.000 br. red. tonami.

Silovita bitka na Siciliji se nadaljuje

Sovražnik je izgubil 25 letal — Dve križarki poškodovani in zažgani, en parnik potopljen,
mnogo drugih pomorskih sredstev poškodovanih

Vojno poročilo št. 1144

Glavni Stan italijanskih Oboroženih Sil
objavlja:

Bitka se v južni pokrajini Sicilije nada-
ljuje z nespremenjeno silovitostjo, kjer sovra-
žnik skuša povečati izkrcavalna mostišča, ki jih
je mogel vpostaviti v Licati, Geli, Pa-
chinu, Siracusi in Augusti.

V vodah otoka so italijanska torpedna le-
tala in bombniki osi znova napadali trgovske
in bojne ladje in so potopili parnik srednje
tonaže in zažgali ali poškodovali dve križarki,
mnogo prevozniških ladij in več manjših pomor-
skih sredstev.

Nad Sicilijo so italijanski in nemški lovci
sestrelili 14 letal, 9 letal pa je sestrelilo proti-
letalsko topništvo.

Naši lovci so nad Sardinijo sestrelili še
dve letali.

Sovražne skupine so bombardirale sredi-
šča v Siciliji in Kalabriji in med temi Cata-
nio, Messina in Reggio.

Ponoči je bil izveden polet na Turin, kjer
je prebivalstvo imelo izgube in mestno sredi-
šče mnogo škode.

Na svoja oporišča se ni vrnilo 6 naših le-
tal.

Poleti, omenjeni v današnjem vojnem po-
ročilu, so povzročili naslednje do sedaj ugo-
tovljene žrtve:

V Cataniji 25 mrtvih in 63 ranjenih; v
Leonforte 8 mrtvih in 2 ranjena; v Reggio Ca-
labria 3 mrtvi in 2 ranjena; v pokrajini Cata-
nzaro 32 mrtvih in 42 ranjenih; v Turinu 101
mrtvih in 203 ranjenih.

Ankara, 13. julija. Dnevnik »Uluse«
komentar napad na Sicilijo in podčrtava, da so
Angleži in Amerikanci morali izvesti ta po-
skus zaradi hude nevarnosti, ki jo je za plo-
vo v sicilskem prelivu predstavljalo letalstvo
osi. Na drugi strani pa podčrtava, da napad na
Sicilijo za Italijo ni bil presenečenje in se za-
to resnične težave za Angleže in Amerikance
še ne začnejo. Angleži in Amerikanci bodo mo-
rali naleteti na utrdbe italijanske obrambe in
prav tako na srdit odpor, s katerim bodo ita-
lijanski vojaki branili domačo zemljo. »Tasviri
Efkar«
meni, da je politična stran izkrcanja
v Siciliji večja od vojaške, kajti ves italijanski
narod je združen za obrambo svoje narodne
enotnosti in svojega ozemlja. Dnevnik »Som
Telegraf«
piše, da angleško-ameriške operacije
na Sredozemskem morju Nemcem ne bodo ovi-
rale pri bojih na vzhodnem bojišču in ne bo-
do mogle zmanjšati nevarnosti na vzhodu.

Madrid, 13. julija. Španski tisk spremlja
izredno pozornost bitko na Sicilijo in ji posve-
čuje cele strani. Vsi listi podčrtujejo srditost
bitke. Silovitost bojev narašča zaradi tega, ker
so Anglo-amerikanci vrgli v boj pomembne
sile, italijanska obramba pa je izredno hitra
in učinkovita. Listi poveljujejo junaštvo ita-
lijanskih bojnikov in sicilsko prebivalstvo.
Prav tako podčrtujejo, da je ves narod prežet
z vojnimi navdušenjem, kar se je zlasti poka-
zalo v velikih rodoljubnih manifestacijah v
vseh velikih italijanskih mestih.

Berlin, 13. julija. AS. Berlinski listi tudi
danes v svojih jutranjih izdajah objavljajo
razne komentarje o razvoju vojaškega polo-
žaja na Siciliji. Listi podčrtujejo, da so An-
gleži in Amerikanci računali s presenečenjem,
vendar pa niso pričakovali, da bodo na Sicil-
iji naleteli na takšne obrambne naprave, ka-
kor so jih v kratkem času zgradile italijanske
in nemške sile. Nemški tisk soglasno podčrta-
va čvrsto odločnost in visokega bojnega duha
Italijanov. V celoti pa nemški listi obširneje
razčlenjujejo politični položaj, ki spremlja vo-
jaške dogodke na Siciliji in pri tem ponavljajo

Nov vojaški guverner za Črno goro

Rim, 13. julija. AS. Kakor je bilo že sporočeno,
se je ugodno zaključil operativni nastop proti pa-
tizanskim tolpom v Črni gori. Zaradi uničenja
uporniških sil se je vojaški položaj tam ustalil.
Ker je armadni general Pirzio Birilli svojo nalogo
končal, ga je kot guvernerja Črne gore zamenjal
general armadnega zbora grof Curio Barbasetti
di Prun.

General milice Francisci junaško padel v bojih na Siciliji

Rim, 13. jul. AS. Na čelu svojih oddelkov
je v boju na sicilski zemlji 11. julija padel ge-
neral milice Enrico Francisci, poveljnik 13.
okrožja črnih strajk ter zvezni general pri po-
veljstvu oboroženih sil na otoku.

General Francisci se je rodil v Monte Mer-
lo (Firenze) 18. aprila 1884. Prišel je iz vrst
aktivnih častnikov vojske in je bil poveljnik
akcijskega oddelka na isontskem področju. Ob
ustanovitvi milice je prevzel poveljstvo 62. le-
gije »Isonzo«
nato pa je šel zaporedoma v le-
gije Folgino, Pisa in La Spezia. Kot rojen bo-
jevnik se je med prvimi zapisal za prostovoljca

naziranje uradnih krogov v zadnjih dneh.
Predvsem se poudarja, da je washingtonska
vlada pohitela, da bi izkrcanje v Siciliji krsti-
la kot »Eisenhowerjevo podjetje«. Tako »6
Amerikanci hoteli temu podjetju dati čisto
ameriški značaj, da bi tako izločili angleški
delež pri sodelovanju.

»Völkischer Beobachter«
in »Deutsche All-
gemeine Zeitung«
spravljata to dejstvo v zvezo
z naraščajočim nerazpoloženjem, ki je bilo v
sovražnem taboru že vidno in se bo zdaj še
razširilo in to ne samo v sestavi treh sil An-
glije, Amerike in Sovjetske Rusije, ampak tu-
di med obema narodoma Anglije in Amerike.

Sicilijanci odločno branijo svojo zemljo

Stockholm, 13. julija. AS. Rimski dopisni-
ki švedskih listov poročajo o trdni odločnosti
italijanskega naroda in podčrtujejo, kako so
se zavezniški zmotili, ko so mislili, da bo za-
sedba Sicilije lahko in prijetno podjetje. Do-
pisniki opozarjajo, da se angleškim, ameri-
škim in kanadskim četam, ki so se izkrcale na
Sicilijo, ni posrečilo prodrati v notranjost in
so naleteli na velike težave ter na najsrdečiji
odpor branilcev otoka. Zavezniški so se zmotili
v nadi, da bi jih sicilsko prebivalstvo mirno
gledalo. Obratno, sicilsko ljudstvo, kakor ve-
italijanski narod je čvrsto odločno braniti
svojo zemljo z vsemi sredstvi.

Dopisnik lista »Stockholm Tidningen«
podčrta, da morala branilcev ne bi mogla biti
boljša, da je italijanski vojak v prvi črti ob-
nem s sicilskim, da se vojskuje z velikim
preziranjem nevarnosti, prebivalstvo otoka
pa je sodelovalo pri obrambi proti padalcem.

Japonska letala potopila šest ameriških letal

Tokio, 13. julija. Japonski glavni stan po-
roča, da so letala mornarice nenadoma napadla
pristanišče Rendova in potopila 6 izkrcavalnih
parnikov in sestrelila 5 sovražnih letal. Ja-
ponski lovci in bombniki so tudi napadli so-
vražne čete, ki so se izkrcavale na severoza-
hodni obali Nove Georgije in sestrelile med
bojem 24 od 40 letal, ki jih je sovražnik vrgel
v boj, da bi zavrl ta napad.

Pomorska bitka pri Colombangari

Dve sovražni križarki potopljene, ena pa zažgana

Tokio, 13. julija. Japonski glavni stan je obja-
vil naslednje uradno poročilo:

Japonska posadka na Novi Georgiji živahno
že od 5. julija odločno sovražne sile, ki so se izkr-
cale na raznih točkah in skušajo prodirati proti
Mundi v severni smeri.

Japonska pomorska skupina je severno od
otoka Colombangara v noči na 12. julij poglala v
beg sovražno skupino, v kateri je bilo najmanj
četvero križark. Med spopadom sta bili dve kri-
žarki potopljene, ena druga pa zažgana. Neka bitka
križarka je bila nekoliko poškodovana. Ta bitka
se bo imenovala »bitka pri Colombangari«.

Organizacija velike Azije se uspešno razvija

izjave predsednika japonske vlade generala Toja

Tokio, 13. julija. AS. Japonski predsednik
vlade se je vrnil s svojega nadzorstvenega po-
tovanja v južnih pokrajinah in je podal čas-
nikarjem nekaj izjav. V svojih izjavah je ge-
neral Toja poudaril, da se uspešno razvijajo
južne pokrajine. Med svojim obiskom na Taj-
skem je lahko ugotovil, da se zmagovite sile
teh narodov dobro razvijajo, kajti ti južni na-
rodi imajo za cilj, da se izognejo anglosaške-
mu izrabljanju. Žele si pa predvsem napredek
velike Azije. Japonski predsednik vlade je
pohvalil tajsko ljudstvo, ki pod vodstvom svo-
jega predsednika vlade Hluduna odlično dopri-
naša skupni stvari.

Nato je govoril o svojem obisku v Sonanu,
kjer se je sešel s Ciandro Bosejem in dr. Ba-
mawom, predsednikom birmanske vlade. Izre-
kel je besede občudovanja za indijsko narod-
no vojsko. Govorec o Birmaniji in Filipinih,
je general Toja izjavil, da se neodvisnost teh
dveh dežela uresničuje. Prav tako je zadovol-
jen nad obiskom na Malajskem polotoku.
Ljudstva na Sumatri in na Borneu zelo sode-

lujejo pri skupni zmagi. Boj za veliko Azijo
je omogočil narodom stresti s sebo anglo-
ameriški jarem in kreniti na pot blagostanja
in pravice.

Alcazar v Toledu bo obnovljen

Madrid, 13. julija. AS. Alcazar v Toledu
bo obnovljen. Notranji minister je podpisal
ukaz in pravilnik o tem, kako naj se vrše ob-
novitvena dela.

Nemiri v Palestini

Smirna, 13. julija. AS. Poročila iz Palestine
pravijo, da je prišlo do hudih protiangelskih ma-
nifestacij medtem ko je emir Abdullah iz Transjor-
danije opravljal prvi del svojega uradnega obiska
v Palestini. Židovske organizacije v Palestini so
zaprosile angleškega visokega komisarja v Jeru-
zalemu, da naj zaradi napetega položaja zaprosi
emirja Abdullaha, da naj skrajša svoje potovanje.

Japonski list o bojih na Siciliji

Tokio, 13. julija. AS. Ves tisk piše obsežno o
bojih v Siciliji. Dnevnik »Nairku Šimpo«
podaja mnenje japonskih vojaških krogov in pravi, da je
sedanji potek bojev na Sredozemskem morju zani-
miv tudi za vzhodno Azijo. Zdi se, da so operaci-
je na Sredozemskem morju v časovni zvezi z
boji v Rusiji in prav tako s sovražno ofenzivo
proti otokom Rendova, Nova Georgija in Nova
Gvineja. List pripominja, da je sovražnik na vseh
bojiščih sprožil istočasno ofenzivo, ki pa se ji
bodo države trozeve kar najučinkoviteje upre-
le. List poveljuje pogum čet, ki branijo Sicilijo.

Lepa fašistična manifestacija v Tirani

Tirana, 13. jul AS. Na veličastnem zborova-
nju v gledališču »Savoia«
je govoril zbranim fašis-
tom zvezni tajnik, načelnik italijanskega zastop-
stva pri albanski vladi Ekse Cilenzi je slovesno
proglasil v imenu Kralja in Cesarja in Duceja, da
je fašistična zveza v Tirani ustanovljena. Mani-
festacija se je razvila v navdušen izraz fašistične
vere. Navzoči so bili zastopniki albanske vlade,
albanske fašistične stranke in najuglednejše vo-
jaške in politične osebnosti iz prestolnice.

Nasprotnikove bedastoče

Rim, 13. jul. AS. Sovjetska uradna agencija
piše: »Z Rima je prišlo poročilo, da je OVRA
odkrila zaroto proti Mussoliniju v pokrajini
Tarantu. Zarotniki so se zbirali okrog dr. Bo-
rellija, tarantskega prefekta, in dr. Perroneja,
zveznega tajnika fašistične stranke. Bili so v
stalnih zvezah z mnogimi fašističnimi veljaki in
rimskimi vojaškimi voditelji. Po istem poročilu
je fašistični direktorij imel nujno sejo, na ka-
teri so razpravljali o odkritju te zarote. Gene-
ral Galbati, načelnik fašistične milice je v
naglici odpotoval v Taranto ter je imel izredna
pooblastila, da zaroto zatre. Na Galbiatovo po-
velje so na debelo zapirali voditelje fašistične
organizacije ter prefekturo v Tarantu. Zapri so
tudi prefekta Borellija in zveznega tajnika
Perroneja.«

Dolina molka

J. Oliver Curwood 31

Zopet si je začela brisati lase in Kent je mogel v zraku videti, da ji rahel smehlja še vedno trepetala na ustnicah.

»Ne bom vas izpraševal,« — je ponovil — »toda lahko si mislite, da bi jaz rad vedel kje je Kedsty, kako vas je Fingers našel, zakaj ste izjavili, da boste zapustili Athabasca Landing, v resnici pa ste bili tu... tako rad bi zvedel kaj več o vas. Da, če bi vi na vse to pomislili, menim, da bi morda le hoteli kaj povedati, med tem, ko si sušite lase.«

»Mooie, stari Indijane — ne vem kako — izvedel, da sem tu« — je odgovorila Marete. — »Nato je nekega večera prišel sem monsieur Fingers, ko je bil nadzornik daleč... Prišel je skozi okno in mi enostavno rekel, da ga vi pošiljate. To je povedal komaj še ob pravem času, kajti ko sem ga videla prihajati skozi okno, sem hotela nanj streljati. Vidite, jaz sem vedela, da ne boste umrli, ker mi je Kedsty to povedal in če bi ne prišel Fingers, bi vam jaz na kakšen drug način pomagala...«

Nenadoma je kakor okamenela in roka, ki je

držala krtačo, je trepetaje obstala v zraku. Tudi Kent je slisal nenavadni šum, ki jo je tako zelo presenetil. Izza majhnega okna, skritega za zavesami, se je slišalo trkanje, ki je imelo kovinski zvok. Okno je bilo v višini pet metrov od tal.

S pridruženim vzklikom je Marete vrgla stran krtačo, stekla č okno, odmaknila zaveso in jih zopet potegnila č okno. Obrnila se je h Kentu, urno razdelila lase v dva šopa in ju začela spletati.

»Mooie je« — je vzkliknila. — »Kedsty prihaja!«

Prijela ga je za roko in odvedla k vzglavju postelje in odmaknila dve dolgi zavesi. Za zavesami je Kent videl — vsaj tako se mu je zdelo — sobo, polno ženskih oblačil.

»Skrijte se med te reči kolikor le morete« — je rekla in glas ji je rahlo zatrepetal. — »Ne verjamem, da bo prišel sem, toda če se to zgodi... Dobro se skrivajte in bodite mirni, kajti če vas Kedsty tu najde...«

Pogledala mu je v oči in Kentu se je zdelo, da vidi v njenem pogledu nekaj, kar je podobno strahu.

»Če vas najde tu, bo to zame nekaj strašnega« — je rekla in dopolnila svoje besede in ga prijala za roke. — »Sedaj vam ne morem povedati za kaj gre, toda zame to pomeni nekaj, kar je hujše od smrti. Ali mi hočete obljubiti, da boste

ostali tu, najsi se zgodi kar koli, najsi bi slišali kar koli... gospod Kent?«

»Ne; dokler me kličete, gospod Kent ne!« — je odgovoril, kakor da bi ga nekaj tlačalo za vrat. — »Povejte, ali mi hočete to obljubiti... Jeems? Ali hočete... naj se zgodi kar koli... če vam obljubim... da vas bom... ko se vrnem... poljubila?«

Ne da bi počakala na njegovo obljubo, mu je odtegnila roke, se urno zasukala ter izginila skozi priprta vrata in jih zaprla.

XV.

Nekaj časa je Kent ostal tam, kjer ga je Marete pustila in gledal v vrata, skozi katera je odšla. Dekletova bližina, ljubezniv dotik njenih rok, izraz, ki ga je bil videl v velikih modrih očeh, obljuba, da ga bo poljubila, če ne bo izdal svoje navzočnosti, pogum, ki ga je pokazala s tem, da je pravkar odšla Kedstyju nasproti — vse to ga je tako zelo presenetilo, da kljub odprtim očem ničesar ni videl ali — bolje rečeno — videl je le njen lep obraz, kakršnega je gledal še pred nekaj trenutki, proseč in nekoliko boječ, kajti sedaj je bil prepričan, da se ona boji Kedstyja. Ni se nasmehnila in ničesar šaljivega ni bilo v njenem glasu, ko ga je nazvala Jeems — s pomanjševalnico imena James, ki je bila na severu v navadi. Ni mu za šalo obljubila, da ga bo poljubila. To, kar ga je tako presenečalo in zaskrbelo, je bila njena ne-

navadna preprostost, s katero je združila ime Jeems in obljubo, da mu bo dala poljub. Prej ga je že enkrat nazvala Jeems, toda dodala je »monsieur« s šaljivim prizvokom in glasu imeni Jim ali James nista pomenila nič posebnega, toda Jeems...! Nekoč je slisal kako je neke mati s posebno nežnostjo tako poklicala svojega otroka; vedel je tudi, da je to ljubkovalno ime, ki ga uporabljajo zaročenke in zakonske žene, kajti ime James ob treh rekah pač ni bilo redko.

Sklenil je, da se ne bo ganil, naj se zgodi kar koli, razen če bi Marete klicala na pomoč. Približal se je k vratom in jih samo priprl, tako da bo slišal, če se bo kaj izrednega zgodilo. Tega mu ni prepovedala. Skozi odprtino je mogel videti slabo svetlobo, ki je prihajala od spodaj, slišal pa ni ničesar. Najbrž je bil Mooie tekel, da bi mladeno čim prej obvestil. Kedsty pa še ni prišel.

Med čakanjem se je oziral po prostoru. Prvi njegov vtis je bil, da je Marete tu že doli časa živela, kajti to je brez dvoma bila njena oblačilnica, ki pa ni bila v naglici in le začasno urejena. Vedel je, da so ti prostori bili prej Kedstyjevi, toda sedaj ni tu nič več spominjalo na Kedstyja. Ogledujoč razne predmete, obleke in čevlje je bil mnenja, da Marete prihaja res s severa. O tem je bil popolnoma prepričan, toda če bi imel le najmanjši pomislek proti temu, bi ga sedaj o tem prepričali razni predmeti in dejstva, da ga je nazvala Jeems.

Nemčija — z očmi in srcem na Siciliji

Okoli srce Nemčije sta danes obrnjena na Sicilijo. Nemški narod zasleduje razvoj dogodkov na siciljskih bojiščih ne samo z velikim zanimanjem, temveč tudi s trdnim zaupanjem in zlasti še s čustvi globoke prijateljske vzajemnosti.

Morda se nemški narod še nikdar ni čutil tako blizu zaveznikemu italijanskemu narodu kot vprav zdaj. »Danes je bolj ko kdaj koli,« je izjavil nekdo z Wilhelmstrasse, »boj Italije tudi naš boj.« Zaupanje Nemčije temelji na zavesti, da je storila vse, kar je bilo le v človeških močeh, da okrepi na vseh poljih obrambo, na takojšnjem in najsrditejšem odporu osnih sil, kakor tudi na ogromnih težavah, na katere, kakor se je opazilo, naletavajo izkrivnevalne operacije tako velikega obsega, kakršne so sedanjne.

Zavezniki so nastopili z ogromnimi sredstvi, zakaj zavedajo se dobro, kaj bi pomenilo zanje, če ne bi uspeli. A vprav to — namreč dejstvo, da bi izpodletel vdor bil za Angleže in Amerikance nepopravična katastrofa — govori v korist branilcev, v kolikor jim daje novih moči. Če bi udarec spodletel, bi bilo vse izgubljeno: ta trditev, ki je pred

nekaj dnevi ušla nekemu londonskemu listu, kaže po sodbi berlinskih opazovalcev vso dramatičnost pustolovščine, za katero se je sovražnik »moral odločiti« z občutki človeka, ki vrže na mizo svojo zadnjo karto.

Angleži in Amerikanci dobro vedo, — pripominja D. A. Z. — da Italije ni mogoče odtrgati od Duceja, da je fašistična stranka predstavnik in ud vse države in da v tej zgodovinski uri predstavlja narodovo srce. Navdušen odmev, ki ga je imel po vsej Italiji zadnji Mussolinijev govor na vodstvo fašistične stranke, potrjuje, da sta vlada in italijanski narod eno in isto. Anglosasi se ne smejo čuditi, če je skozi Mussolinijeva usta govorilo 46 milijonov Italijanov. Misli, da je treba držati skupaj, Italija ni nikdar izgubila, niti v najvišjih dohodnih zadnjega stoletja ne. Niti Maternichu, niti Napoleonu se ni posrečilo narediti iz Italije samo »zemljepisni pojem«. Slavna dediščina starodavne Rima, izročilo iz dobe preproda in njegovih slavnih del, prirojeno sovraštvo, da bi tujec gospodoval — vse to je še bolj utrdilo misel na svobodo in narodno neodvisnost in ji dalo močne vzpodbu-

de. Po dvajsetih letih je fašizem zdaj zagotovil in izpolnil obnovo dežele in izpolnil se je Mazzinijev sen o Italiji, ki bi bila enotna in močna. Danes, ko sovražnik skuša vlomiti vrsta v Italijo, danes, ko se bije boj na življenje in smrt, Italija nima druge izbire, kakor nadaljevati z bojem do končne zmage, in italijanski narod se ne more izneveriti svoji lastni zgodovini, kadar gre za način življenja tako naroda kakor tudi vladavine.

»Genovčani, Palermčani, Rimljani in Sardinci,« končuje svoja izvajanja omenjeni nemški list, »vsi mislijo enako. Kdor verjame ali vsaj kaže, da verjame v sovražnikove naklepe, je zločinec, izdajalec, izrodek.«

Kakor piše »Deutsche Allgemeine Zeitung«, je do tega anglosaksonskega vdora na Sicilijo prišlo

na pritisk Moskve

Iz obvestil, ki so jih v Berlinu dobili od nemške agencije, sledi, da je v zadnjih dneh sovjetska vlada odločno zahtevala od svojih zaveznikov, da morajo začeti z vdorom in to takoj, čeprav vse priprave še niso bile končane. Moskva naj bi bila dala na znanje, da si v nasprotnem primeru pridržuje vso pravico svobodnega nastopanja. (»Il Piccolo«.)

KINO SLOGA 27-30

Mnogo zabave vam nudi odlična komedija

»Pustolovščine Anabele«

v glavni vlogi:
Fioretta Dolfi, Amalia Chellini, Paolo Stopa,
PREDSTAVE ob 14, 16, 18 in ob 20. uri!

KINO MATICA 22-41

Slavna češka igralka LIDA BAAROVA in
Gustav Nezval v ljubezenski romanci po
noveli pisatelja Honoréja de Balzaca

»Ljubica z masko«

Produkcija Lucerna-Film-Praga.
Režiser Otokar Vavra,
PREDSTAVE ob 16, 18.30 in ob 20.30. uri.

KINO UNION 22-21

Film, ki ga preveva nedolžno veselje in pre-
kipevala mladost, v katerem premaga otro-
ška iskrenost vse intrige in nakane zlobnih
pokvarjenčev...

»Očetova ljubljanka«

Chiaretta Gelli, Armando Falconi, Dina Galli
in Anna Vivaldi.
Predstave ob 16.30, 18.30, 20.30.

Šport v kratkem

Športni klub Vič sporoča: Vsi pionirji, ki
so določeni za v Trst, naj nemudoma dostavijo
svoje krstne liste in po 3 slike. Nadalje naj
se zglasijo člani moštva in rezerve v četrtek
ob pol 21. uri pri predsedniku. Atleti imajo v
sredo ob 20. uri sestanek pri Oblaku v Glinski
ulici.

Znamenitih pohorskih kolesarskih dirk se
je udeležilo lepo število najboljših štajerskih
kolesarjev. Najhitrejši med njimi je bil Mari-
borčan Jože Gregorič, ki je zmagal v 50 min.
30 sek. Naslednja mesta so zasedli tle dirkalci:
2. Straicher Willi — Gradec, 3. Gregorič Janez
— Maribor, 4. Zelnik Teodor — Maribor, 5.
Košec Anton — Maribor.

Umrli nam je naš ljubljani oče, brat, stric in tast, gospod

Andrej Drnovšek

poštni brzojavni mojster v pokoju

Pogreb draglega pokojnika bo v četrtek, 13. julija 1943;
ob 3 popoldne z Žal, iz kapelice sv. Andreja k Sv. Križu.
Sv. maša zadušnica bo brana v ponedeljek, 19. julija 1943,
ob pol 7 zjutraj v župni cerkvi Sv. Frančiška.

Ljubljana, Padova, Medvode, dne 13. julija 1943.

Žalujoči: Drago, Milan, Andrej, sinovi;
Anica, Zorka, sinahi, in ostalo sorodstvo

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancom naznanjamo
žalostno vest, da nas je po kratki in mučni bolezni, v
starosti 41 let, za vedno zapustil v sredo, 7. julija 1943,
naš dobri mož, svak in stric, gospod

Miško Antloga

železniški carinski uradnik v Kninu

Knin, Trebnje, Zalec, Renicci, dne 13. julija 1943.

Žaluoja žena Slavica,
Jutreževi, Jordanovi, in ostalo sorodstvo

Vsemogočni je danes po dolgem in mučnem trpljenju poklical k Sebi našo nad vse
ljubljeno mamico, staro mamo in taščo, gospo

Terezijo Gjuda roj. Tekavec

vdovo po brivskem mojstru

Previdena s sv. zakramenti se je v 76. letu svoje starosti preselila v boljše življenje.
Blaga pokojnica leži v torek, dne 13. julija 1943, v hiši žalosti: Kongresni trg št. 6.
V sredo, dne 14. julija 1943, na dan pogreba, ki bo ob 5 popoldne pa jo spremimo
iz kapelice sv. Nikolaja na Žalah k večnemu počitku.

Globoko žalujoči: Aleksander in ing. Milan, sinova; Tončka in Frida, sinahi;
Saša, Dušan, Milan, Bogo, vnučki, ter ostalo sorodstvo.

Ali

ste že
naročeni
na

Slovenca
?

Vsak

naročnik
zavarovan

Oglašujte v edino
uspešnem dnevni-
ku »Slovenca«!

Po dolgem trpljenju nas je, previden s tolažili svete vere,
za vedno zapustil naš preljubljeni soprog, brat, stric in svak,
gospod

Puteani Beno

majord v pokoju

Pogreb draglega pokojnika bo v četrtek, dne 13. julija 1943,
ob pol 3 popoldne z Žal, iz kapelice sv. Krištofa na pokopališče
k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 13. julija 1943.

Globoko žalujoči: Hedvika, soproga, in ostalo sorodstvo

Podružnica »SLOVENCA«
je na Miklošičevi cesti št. 5

Domačija v cvetju

Tomaž Poklukar

Ko sta bila na romanju pri Sv. Treh
kraljih se ji je zdelo, da razume mo-
ža, ki ima tako rad pohorski svet in
njegove prebivalce. Na gozdnih stezah
sta prehitevala dekleta, ki so nosila
čiste čevljičke, povezane čez ramena,
da so si jih obula šele potem, ko so
prišla na mehko planinsko trato, ob-
robljeno spodaj z vedno zelenimi
smrekami. Od vseh strani so prihajali
pobožni romarji s culami v rokah in
napolnili potem lepo, starodavno cer-
kvico. Tu so klečali na golih ilovnatih
tleh in goreče molili.

Prišlo ji je na misel, da so hodili
sem tudi Matevževi predniki. Maša, ki
jo je pel župnik s Tinja, se ji ni zde-
la navadna nedeljska ali prazniška
služba božja. Čutila je, da je na svetih
romarskih tleh, kamor je poslala vsa-
ka pohorska vas vsaj po enega za-
stopnika. To so ljudje, ki niso nava-
jni plehkega uživanja, pač pa so glo-
boko zasidrani v svetu religije in tra-
dicije.

Pred leti bi se ji morda zdeli ti ro-
marji z župnikom in s cerkvenimi pev-
ci s Tinja kakor naivni pastirčki, ki
so prilezli na goro, da bi Gospod bolje
slišal njih prošnje. Tokrat pa je do-
živela iskreno pobožnost med ljudmi, ki
zvesto poslušajo božjo besedo, pojo s
polnim srcem, se trkajo na prsa z moč-
jo, in se počutijo po blagoslovu veli-
ko, veliko močnejše. Ah, kako zado-
voljni morajo biti ljudje, ki so tako
tesno povezani z Bogom, z zemljo ter
z izročili, ki so jih podedovali od pred-
nikov! Ti ne poznajo krute tekme za
čast in bogastvo, tem so tuje zlobe in
zvižaje izobraženega sveta.

Celo tako daleč je šla v svojem pre-
mišljevanju, ko je stala med romarji
in poslušala milo petje, da si je žele-
la, da bi jim postala glede duševnega
miru enakovredna. Ko sta prišla po
maši iz cerkvice, in ko so spet oživele
trate na hribu in v svojem pomirjeval-
nem zelenju, je poiskala možovo roko
in jo tesno stisnila k sebi. Bila mu je

hvaležna, da jo je vzel na romanje k
Sv. Treh kraljem. Potem sta se umak-
nila na jaso med gozdovi. Zdal ga je
rada poslušala, ko ji je razkazoval na-
selja v dolini vse do zapuščene Do-
načke gore.

Pri Andraževih je kazalo, da se bo
razvila Majda v dobro gospodinjjo. Bi-
la je res na moč prizadevna. Matevž
jo je celo nagovarjal, naj zjutraj po-
leži v postelji, njo pa bi bil sram, in
je vstajala z njim. Komaj se je zda-
nilo, je začela s pospravljanjem sta-
novanja, potem je brskala po vrtu,
pomagala v kuhinji ali pobirala sadje.

Ničesar ji ne bi mogli reči; priza-
devala si je, in to je bilo dobro zna-
menje. Po večerji je kdaj pa kdaj čit-
ala knjige ali pisala pisma. Tudi to
je bilo prav in v redu.

»Dobro kaže, hvala Bogu,« st je mi-
slil Matevž, ko je jahal proti Dravi.
Močno naprej nagnjen je prežal na
dirajočem konju. Ni se oziral po okoli-
ci, pač pa je tuhtal svoje stvari.

Ob vodi so zlagali hlode in deske
ter jih vezali v tri velike splave. To
bo pred zimo zadnja pošiljka lesa pro-
ti jugu. Letošnji izkupiček ni bil po-
sebnost. Splavarji so trdili, da ni-
so mogli ugodneje prodati. Ni kazalo
drugega, kot da potuje tokrat z njimi.

Nekatere dolžnike bo treba obiskati in
se dogovoriti za boljši trg v prihod-
njem letu. O sv. Luki bo že na Dravi,
pred Veznimi sveti pa bo spet doma.

Navsezadnje bi lahko potoval z
vlakom ter si prihranil teden dni ča-
sa, toda za gospodarja se spodobi, da
se vsaj enkrat v letu docela vživi v
usodo svojih sodelavcev. Razen tega
pa ga je tudi mikalo, da bi veslal in
se v miru nagledal novih krajev ob
rekah.

Nekaj knjig je vzel seboj, da jih
bo bral, ko bodo plovili po mirni vodi.
Majda pa mu je naložila v kovčeg vseh
mogočih dobrot kakor da bi odpoto-
val na dolg izlet po planinah.

Da ji ne bi bil dolgčas, se je gnala
z vsakovrstnimi deli in tudi s takimi,
katerim ni bila kos.

Nekega dne se je približala žen-
skam, ki so žele ajdo. Prej so se ži-
vahno pomenkovale, zdaj pa, ko je
bila med njimi, so utihnile.

Čutila je, da je še vedno tujka med
temi ženskami, čeprav so jo spošto-
vale in govorile o njej samo dobro.
Ampak o fantih se niso mogle več po-
govarjati, česa pametnega se tudi niso
mogle domisliti, in tako so padale sa-
mo redke besede o delu in o vremenu.

Sukanje srpa jo je zelo utrujalo,
čeprav je zaostajala za drugimi, in
jih pri najboljši volji ni mogla doha-
jati.

Mikalo jo je, da bi odšla domov,
tega pa sredi popoldneva, in kar tako,
ni smela. Zvečer je bila zelo izmučena,
zjutraj pa je začutila bolečine v kri-
žu, v rokah in glavi. Zbolela je in
ostala je v postelji.

Dan je bil zelo dolg, veliko pre-
dolg za ženo, ki si je očitala, da po-
lezuje, medtem ko so vsi drugi na po-
lju. Tudi Matevževa mati je ostala
doma ter ji stregla z vsem kar bi si
poželela. Toda to je bilo ravno težko,
ko si ni ničesar želela, razen mira in
da ne bi bila nikomur v nadlego.

Prej je imela svoj prosti čas, in je
lahko tudi čez dan odšla k prijatelji-
cam, na sprehod, ali pa je brala knji-
ge. Tudi delala je pri Vorinovi, toda
samo po malem. Tam niso imeli poj-
ma o tem kaj je zemlja in koliko pri-
zadevanja terja od ljudi, ki so nave-
zani na njene sadove. Tukaj je bilo
drugače; nikdo ni čez dan počival,
njen ljubljani mož pa je ravno v delu
prednjačil vsem drugim. V garanju je
postal prizadeven kakor tekmovalc,
ki noče zamuditi nobene priložnosti za
stopnjevanje moči in zmogljivosti.